

AMERYKANIE PRZYSPIESZAJĄ PRACĘ NAD BRONIĄ HIPERSONICZNĄ

Siły zbrojne USA kierują zwiększone wysiłki w celu szybszego opracowania broni nowej generacji, by zachować przewagę technologiczną nad Chinami i Rosją. Jednym z elementów szerokiego programu rozwoju supernowoczesnych technologii militarnych jest przyznanie przez Defense Advanced Research Projects Agency (DARPA) funduszy na kontynuację programu Tactical Boost Glide (TBG).

Koncern Raytheon Advanced Missile Systems otrzymał kwotę 63,3 mln USD na kontynuację badań projektu TBG, co pozwoli na przejście z fazy wstępnego przeglądu (PDR) do fazy krytycznego przeglądu (CDR).

Czytaj też: [Jak zwalczać broń hipersoniczną? Amerykanie szukają rozwiązań](#)

Faza przeglądu krytycznego jest istotna, gdyż po jej pomyślnym zakończeniu DARPA może podjąć decyzję o przejściu do pełnego programu testów.

Program TBG wykorzystuje wiedzę techniczną i doświadczenie nabyte w trakcie opracowywania i testowania w locie wcześniejszych systemów bardzo dużych prędkości, w tym Hypersonic Technology Vehicle 2 (HTV-2).

Ponadto zakłada on realizację trzech głównych celów:

- * zbudowania pojazdu o wymaganej wydajności aerodynamicznej i aerotermicznej, sterowalności i odporności;
- * zachowania wymaganej skuteczności w odpowiednich środowiskach operacyjnych;
- * obniżania kosztów zarówno dla systemu demonstracyjnego, jak i przyszłych systemów operacyjnych.

Na wcześniejsze badania w ramach programu TBG wydano już 20,5 mln USD. Ponadto w ramach równoległe realizowanego projektu koncern Lockheed Martin otrzymał 147,3 mln USD.

Program TBG rozpoczęty jeszcze w 2014 roku to wspólna inicjatywa DARPA i amerykańskich sił powietrznych, ma on na celu przygotowanie wymaganej technologii pod przyszłe hipersoniczne systemy uzbrojenia o zwiększonym zasięgu.

Czytaj też: [Rosja: hiperdźwiękowe rakiety na zakończenie roku](#)

Koncepcja polega na odpaleniu pocisku taktycznego z wyrzutni powietrznej i jego wzniesieniu z nadaniem mu prędkości do pięciu razy większej od prędkości dźwięku (ponad Mach 5), a następnie jego oddzieleniu od nosiciela i ataku na wybrany cel. Sam pocisk w fazie ataku będzie pozbawiony możliwości przyspieszenia, ale nadal zachowana będzie zdolność do jego sterowania. Będzie to więc system o krótszym czasie reakcji i zwiększonej skuteczności w porównaniu z obecnie wykorzystywanymi raketami.